

Nota necrològica

Ja ha mort l'Abel Bonet!
Molts dels que desiran aquestes ratlles
no saben poden per saber de qui es
tracta i per tant no els pot interessar
aquesta nota. Però, essent aquesta revista
portada ven de l'Orfeó Català, és justíssim
que ella ~~expla~~ ^{explai} ~~doussi~~ ^{explai} als guigs
i als dolors de la nostra entitat, en
cara que aquest ^{aquest} ~~aquest~~ ^{aquells} sentiments visim
més relacionats en la vida social
que en la ^{propriament dita} ~~propria~~ vida artística.

Molts no saben que una de les carac-
terístiques de la vida interior del nostre
Orfeó ha estat sempre una espècie
d'estreta germanor entre tots els
elements que ~~se~~ ^{han} formen el nucli
que director i artista com admin-
istratiu i racial. a voltes hi han hagut
commocions esporàdiques que han donat
cert mal estar, però ~~que prompte per~~
elements momentanis, però sempre la

2
bons fe, l'abnegació i l'ideal non
trionfant, retornant la pau i no
parant mai el dolit en el treball
artista (que és profundament pa-
triotic.) I tot així, ~~ve~~ aquesta bona
essencial de la nostra obra, ve de
l'absoluta idealitat que ens mun-
des de el principi, desde que ve-
arem aquesta nostra entitat, desde
que la conceberem i la començam-
rem a realitzar. I idealitat, ven-
tament de l'art, amor a Catalunya
han creat aquesta abnegació i
tòcudaria en mantenir i
per creixer aquesta obra, així
la feta porta i obiradora i amb
promia tan catalana que tots
els catalans, que no tan ^{o envejors} bords, la
reconeixen i l'estimen i que els
estrangers la repeten i consideren.
Però tot així, com havem dit, ve
de lluny, ve del principi, de la

arrels que hi posarem en els
amors de la nostra joventut. Bona
llavor, bon arbre. ~~En~~

En aquell començament erem
pocs, molt pocs, però erem humils,
i abnegats i la il·lusió ens feia
d'estrella guiadora. La llavor era
petita, però tenia bona sana virtut
de creixença, i l'arbre, gràcies a
Deu ha fet bona branca. Però
~~tot se deu~~ veure aquests prínceps
abnegats, veure aquests prínceps il·
luminats, l'Orfeu no guera mort
a la primera usatjada. I d'a
quells iniciadors que ho no ens
queden, ara un ara l'altre, ens
van deixant ^{empusjats} per la dalla resadora
de la mort. Ara, ~~marxa~~ ens va deixant
~~en els seus costats~~ en l'amar
a la nostra obra, una que fins als
últims moments ha treballat de la
manera que ha pogut per l'Orfeu.

«Aquest és l'Abel Bonet que ha
 guanyat a millor vida el dia -

+ Un dia era aquell cantaire model,
 En Frederic Xiprè; un altre dia
 aquell president que ens donà la
 primera empremta social, el germà
 estimadíssim, Joan Millet; després
 l'Abel Bonet, germà del que
 ara plorem; i Abel era una flama
 viva, per el nostre Orfeo: ara,
 ja s'ens morí En Pere Pagès,
 antic vice president nostre, qui
 malgrat no ésser cantaire, can-
 tava les nostres glòries a tot
 arreu i en la premsa i que ens
 estimava com cora arran de
 l'avinça, home ardit i entusiasta
 per l'Orfeo i per Catalunya. Tot
 aquest ^{i altres} fins a la mort foren
 fidelíssims a la nostra Euzèrra
 i per el nostre ideal Treballaren.

Ara li ha tocat el torn a l'Abel
 Bonet, un altre de la nostra
 família, un germà d'ideal
 que engorarem sempre. Ell
 fou soci cantaire des els primers
 temps de la nostra entitat. Posseint
 una potent veu de baix, disciplinada
 per l'estudi, era En Bonet un orfe-
 nista exemplar. Era d'aquells jocs
 que no volament tenen la vocació
 de morista sinó que a més tenen
 una vera intuïció artística. En els assajos
 d'alguna obra nova ^{lo} reparava
 en ell ^{entusiasmant amb el cant} com trobava un accent,
 un portament expressiu en el
 qual jo no havia atinat i ^{que} lo aprof-
 tava ben content, imponent-lo a
 tota la corda de baixos. Fou ell
 un dels primers whistes de l'Orfeó. En les
 juntes generals, quan tots els assumptes
 s'havien discutit, s'havia reunit tota
 l'història de l'any i votat pel ^{mar} nou
^{d'anyell} ^{unida}, En Bonet s'aixecava i amb la

seva ven vibrant d'entusiasme ^{solemnement} ~~(entusiasme)~~
~~totes~~ les estrofes d'El Segador, respo-
 nent tots els roris amb la ritmada
 tornada; allavors, que ^{esquec} ~~era~~ ^{cançó} ~~el nostre himne~~
~~no havia pres, encara era per~~
~~conegut no havia pres, encara el~~
 era poc coneguda pel nostre poble i no
 havia pres, encara el simbolisme
 de ~~el~~ himne de les nostres reinici-
 dicacions. En L'Abel Bonet havia
 format part de varies voltes de
 la Junta Directiva i sempre la
 seva activitat era pròdiga en tots
 els camps de la vida de l'entitat.
 Sempre el seu entusiasme la seva
 bon fe estava al servei del nostre
 ideal. Quan per les seves i moltes
 lectures, viatges i múltiples ocupacions
 no pogué pertànyer al cor, no
 per així deixà de treballar per
 ell, ja que, fins ara, fins que
 la terridora malaltia l'atís, portà
 curiosament l'estadística del
 moviment moral que serveix

7
per a el funcionament i re-
gulació de la Caixa de Be-
rini i socors.

Que el bon Deu tingui al
Cel al germà, al company
exemplar del nostre Ideal.

Chris Millet